

„Stajerc“ izhaja vsaki petek, datiran z dnevom naslednje nedelje.

Naročnina velja za Avstrijo: za celo leto 3 krome, za pol in četrt leta razmerno; za Ogrsko 4 K 50 vin. za celo leto; za Nemčijo stane za celo leto 5 krom, za Ameriko pa 6 krom; za drugo inozemstvo se računi naročino z ozirom na visokost poštine. Naročnino je plačati naprej. Posamezne štev. seprodajajo po 6 v. Uredništvo in upravništvo se nahaja v Ptiju, gledališko poslopje štev. 3.

Dopisi dobrodoši in se sprejemajo zastonj, ali rokopise se ne vrača. Uredniški zaključek je vsak torek zvečer.

Za oznanila uredništvo ni odgovorno. Cena oznanil (inseratov) je za celo stran K 80, za $\frac{1}{2}$ strani K 40, za $\frac{1}{4}$ strani K 20, za $\frac{1}{8}$ strani K 10, za $\frac{1}{16}$ strani K 5, za $\frac{1}{32}$ strani K 2,50, za $\frac{1}{64}$ strani K 1. — Pri večkratnem oznanilu se cena primerno zniža.

Slava Tebi, ki si nas kmete ljubil.

Kmečki stan, srečen stan!

naj-

Štev. 12.

V Ptiju v nedeljo dne 23. marca 1913.

XIV. letnik.

Vstajenje.

zimskih sponih odjarmljena, oklenjena, od ledom mila zemljica; i rož nobena več cvetela ptica ni nobena pela, kot tiran strupena meglja mrtvo zemljo se je vlegla . . .

mrt s koščeno roko dušila je zadnje nadne, ni konca njene mrzle vlade . . . am v grobu spi Resnica zdaj, red grobom skala vekomaj, rvari križ in skala bela spomin le bodeta živel!

Tam na Balkanu v „imenu križa“ se mori . . . v potokih teče rdeča kri . . . otrok ob mrtvih prsi pada pri materi v smerti glada . . . Kryavi tam so pač piruhi, in puška, handžar, Kristu gluhi,

Krist je umrl . . . In ojstri meč, nabrušen, straži, pa smehtljaj farizejske laži: „Kje, nacarenski kralj, si zdaj, ki si oblubljal sveti raj? Tu spiš, — in niti skale te tvoje moči ne odmahnè! . . .

„Ti spiš . . . ti spiš . . . ne čuješ več sveta viharja . . . A kaj prihaja? . . . je to zarja? . . . je solnce to, ki že nam vzaja, je svit neznanega nam raja? . . . In skala pada . . . iz temnih tal se dviga — Jezus Krist je vstal!

Vstajenje. . . Ti oblubljeni nam vstajenje prinaša znova nam življenje, razbite so verige vraka, — i smrt Resnice ne premaga. . . „Jaz sem pri vas do konca dni! . . . Oj vstal človeštvo, Krist, si Ti!

Krvavi križ bil znak največje je sramote, zdaj znamenje božje krasote. . . Že pojego nam drôbne ptice, že posušene so solzice — — objubil, izpolnil si Ti — „Jaz sem pri vas do konca dni! . . .

In zdi se mi da rana Krista znova se odprla, da vsa božanska ljubav je umrila, in da med tisočimi mrljov tam se zgrudil je na tla i Kristus sam . . . Velika noč je izginila — kri žrtev jo je zadela . . .

Hozanah. . . In vsako leto prvi cvet veselo vest zvoni med svet, da temni grob že je razpal in nam Odrešenik je vstal. . . Hozanah . . . deca, kje je jok? Hozanah . . . vstal je solnčni Bog!

In vsako leto . . . Pa tudi ta pomladni čar Vstajenja vstvaril je oltar! Krist nam je vstal, — že čujem glas, že sreči gleda svet v obraz . . . In zdi se mi, da Krist potuje, neviden svet si ogleduje . . .

Velikanoč . . . A glej, povsod kjer Kristus pride, se laž s sovraštvom bledim snide, in farizejov je še več, ojstrejši še nabrušen meč . . . Z glavo Spasitelj je zmajal: zastonj ljubezen je sejal . . .

On, ki na križu je za sovražnike še prosil, z nedolžno krijo zemljo rosil, — On našel je zločin na cesti, bodalo je v krščanski pesti, in v hiši Božji divji boj — — „Kje testament ljubezni moj? . . .

Hozanah . . . Oj vstajaj, Krist, že pričakuje človeštvo te in obožuje — — Oj daj otroku ojo jasno, človeštvu daj ljubezen krasno . . . Cvetite, rožice, iz tal — Kristus je vstal!

Vojne zmešnjave.

Mirovna pogajanja stopajo v odločilni moment. — Velevlasti hočejo prelivanje krvi konec naprati. — Odpuščanje rezervistov na Ruskem in v Avstro-Ogrski. — Notranji prepiri med balkanisti narodi. — Grški kralj umorjen. — Adrianopol in Skutari nepremagana. — Srbi in Črničci divjajo zoper mednarodno pravo. — Položaj jako resen in hitra odločitev je pričakovati.

Kri teče naprej, — in lahko se reče, da brez prave potrebe in zgolj zaradi trmočnosti balkanskih držav, ki misljijo več pogoltju nego prenaša njih želodec ter želodec vse trebare v Evropi . . . Velevlasti so ponudile bojujočim se rankam posredovanje za mir. Turčija se je po pokorila tej želji. Balkanske države pa so ušale najprve stvar kolikor mogoče zavleči. pale so pač, da bodoje zamogle med tem čam Adrianopol in Skutari zavzeti. Končno so predložile svoje pogoje za mirovna pogajanja. Ti pogoji so tako prenapetii in prevzetni, so res že pravi „evropski škandal“, kakor je izrazil nek ugledni angleški list. Na tej dlagi se Turčija seveda ne more pogajati, kler ima le še eno patrono. Tudi vse odločilne levlasti so s temi prenapetimi pogoji nezadovoljne. Zato hočejo stvar zdaj same roko vzeti in obem bojujočim se stranom predložiti svoje pogoje, ki odgovarjajo položaju in na katerih podlagi se de moral mir skleniti. Kajti iz javnega časa je, da se balkanski ogenj omeji. Solini Evropa na noben način ne more koprjeti, da bi se vsled te vojnje vstalo splošno vznemirjenje še dalje zavleklo. Kajti gospodarska oda, ki prihaja iz tega, je jako velika, ne za Balkan, marveč za vso Evropo.

Evropa potrebuje mira in bode, kakor se zdaj od vseh strani zatrjuje, ta mir z brezobzirno odločnostjo zasigurila. V par dneh, morda še preje, je torej v tem oziru pričakovati odločitve.

Da je prišlo med Avstro-Ogrsko in Rusijo do nekakega malega sporazumljenja, dokazuje dejstvo, da se je pričelo rezerviste o rusko-avstrijski meji odpustati. Mnogo veljave se na to sicer ne sme polagati; vendar pa nam je ta odredba dokaz, da ruska vojna stranka še nima vsega vpliva. Angleški državniki so tudi zdaj precej odločno izjavili, da se Anglija ne bode pustila zlorabljati za panslavistične ideje. Tudi nemški državniki so izrazili par odločnih svarilnih besed, tako da morajo zdaj na Balkanu vendar enkrat izpozнатi, da tam oči naroči ne bodejo cele Evrope za nos vodili.

Sicer pa imajo balkanski zaveznički sami že toliko notranjih prepirov in nasprotij, da bodo kmalu svojo zvezzo razbili. Zlasti Srbi so pričeli zdaj divjo gonjo proti Bulgaram, ki je peljala že do pravresnih prepirov. Ravno tako izgleda, kakor da bi se iz poraza Turčije porodili novi nemiri. Balkanski narodi že zdaj do-

kazujejo, da svoje samostojnosti vredni niso in da niso zmožni, imeti kulturne države.

K vsemu temu še pride, da je včeraj pretresla svet grozna vest, da je bil v Saloniku grški kralj ustreljen. Pred Adrianopollom in Skutarjem pa združene armade ne morejo doseči nobenih uspehov. Vso brezvestno prelivanje krvi pred Skutarjem je že zato škandalozno, ker so velevlasti, zlasti pa Avstrija in Italija odločno izjavile, da ne bode Skutari nikdar Črnigori pripadalo. Kralj Nikita podi svoje podanke torej popolnoma nepotrebno na morišče; doma pa ni nobene družine več, v kateri ne bi obžalovali smrt vsaj enega člena, lakota in bolezen prihajajo . . .

Čez ta dejstva tudi srbsko-črnogorska zveřinstva, o katerih poročamo spodaj, ne pomagajo. Srbi in Črničci streljajo na tuje konzulate in kloštore ter nedolžne prebivalce, pomagalo pa jim ne bode. Prelita kri se bode nad njimi samimi grozno maščevala . . .

Tako je položaj torej še vedno jako resen. Avstrija in z njo zvezana Nemčija ter Italija so s svojo zmerno politiko dokazale, da se jim gre za mir. Anglija to danes priznava. Zato pa bode zdaj treba panslavistični hujskariji enkrat za vselej konec napraviti. Z lepimi nasveti in prijaznimi svarili se doslej na Balkanu ni ničesar doseglo. Morda bi se več doseglo, ako bi par avstrijskih bojni parnikov priplaval pred albanske pristane . . .

Odpuščanje rezervistov.

Kakor smo že v zadnji številki poročali, pogodili sta se ruska in avstro-ogrška

vrlada, da odpustijo nekaj pod orožje za obmejnino službo poklicanih rezervistov. To se je deloma že zgodilo. Od gališke meje je že odšlo precej tisoč naših rezervistov. Ves drugačen pa je položaj na srbski meji. Tam se vsled nevarnosti ravno sedanjih pogajanj ne more rezervistov za stalno odpustiti. Pač pa se je mnogo rezervistom dalo nekaj dni velikonočnega dopusta. Kakor vse kaže, treba bode našim rezervistom še mnogo potrežljivosti. Kajti ravno sedaj prihajamo do najbolj kočljivih točk diplomatskih pogajanj. Dokler ne bode vprašanje Albanije popolnoma v zadovoljstvo vseh prizadetih rešeno, se ne more govoriti o zasigurjenem miru.

Adrianopol.

Se vedno je neprémaganata, ta junashko branjena trdnjava! Vsak dan skoraj prihajajo vesti, da je posadka „pri koncu“, da nima več jedil in streliva, in vendar še vedno ni prišlo „do konca.“ Dva nemška letalna stroja, ki sta pripeleta iz Adrianopla, poročata, da se trdnjava še prav lahko drži. Turški zapovednik Šukri paša brzojavlja tudi iz trdnjave, da so vse govorice o slabem stanju izmišljene in da se hoče do skrajnosti braniti. Bulgarsko-srbsko bombardiranje trdnjave je tudi zopet ponehalo in o kakem splošnem navalu na trdnjavo, ki bi pomenil velikanske žrtve, ni več govora. Vse kaže, da so tudi balkanski zaveznički na koncu svojih moči. Listi poročajo, da je na stotine srbskih vojakov pred Adrianoplom v snegu zmrznilo. Vojaki so nezadovoljni in zahtevajo odločno, da se jih pošlje domu; kajti kmetsko delo je pričelo. Tako so resnične razmere vse drugačne nego prevzetne besede zaveznikov.

„Hamidiè.“

Nikdo pač ne dela balkanskim zaveznikom toliko preglavic nego pogumni turški parnik „Hamidiè.“ Povsed in nikjer je, par dni izgine popolnoma in nakrat se pojavi zopet pred tem ali onim sovražnim pristanom ter prične z bombardiranjem. Zadnjič je prišel nakrat pred pristan Durazzo, kjer so Srbi ravnokar vojake iz transportnih bark izkravcali. „Hamidiè“ je pričel barke obstreljevati in jih je 8 zopet potopil. Srbska vlada sama izjavlja, da ji je napravil turški parnik velikansko škodo. Kajti ne samo da je mnogo vojakov utonilo, bile so barke tudi natlačeno polne streljiva in provianta. Tudi v San Giovanni di Medua se je pojavil „Hamidiè“ in je slično nastopil. Nakrat je priplul v črnogorski pristan Antivari in je tam povzročil velikanski strah. Potem je zopet odplul, dokler se zopet kje ne pojavi. — Zanimivo je poročilo, da temu nekdaj od Nemčije kupljenemu bojnemu parniku zapoveduje neki angleški oficir. Srbi so seveda vsled nastopa tega parnika vse mogoče bajke izmisili. Tako pišejo, da to ni „Hamidiè“, marveč neki avstrijski bojni parnik. Na podlagi ta smešne bajke vprizarjajo Srbi seveda zopet strupeno gonjo proti Avstriji. Ali takih srbskih komedij smo itak že navajeni.

Mali boji.

Od Tšataldša-linije se zdaj skoraj nič ne čuje. Vršijo se le mali boji, ki nimajo

nobenega odločilnega pomena in ki le opešanost obeh nasprotnikov dokazujejo. Grki napredujejo od Janine naprej in nimajo zdaj pravzaprav nobenega resnega nasprotnika pred seboj. Tudi iz Bulairja in drugih krajev se poroča o manjših praskah.

Ruska hujskarija proti Avstriji.

V Kijevu so nahujskani ruski narodnjaki položili sliko avstrijskega cesarja na stol, na katerem je bil tudi napis: „Doli z Avstrijo! Živila vojna!“ Potem so sliko našega cesarja polili s petrolejem ter jo začeli gali. Ruska vlada nam zatrjuje svojo „miroljubnost“, ruski voditelji pa začijo sliko našega cesarja . . . In slovenski časopisi še hvalijo te Ruse . . .

Grški kralj v Saloniku umorjen.

Saloniki, 18. marca. Tukaj je bil danes grški kralj Jurij umorjen. Morder je grški socialist Aleksander Schimas in so ga takoj zaprli. Kralj Jurij je čez par minut izdihnil.

Skoraj neverjetna je bila ta vest; in vendar je bila kmalu potrjena. Kralj Jurij se je nahajjal ravno s svojim adjutantom na sprehoedu in je bil izredno dobre volje. Ob oglju ceste Hagia Triato skrit je stal morilec. Ko se je kralj na par korakov približal, stopil je morilec hipoma naprej in je na kralja ustrelil. Dva krečanska orožnika sta se vrgla na morilca in ga oddala policiji. Ali kralja je zadele morilčeva krogla v srce in ko so ga nesli v vojaško bolnišnico, je še na cesti umrl.

Razburjenje, ki ga je povzročil ta nepričakovani krvavi dogodek po vsem svetu, je veliko. Vse mogoče govorice so se pričele širiti. Vse je smatralo zločin za politični umor. Ali kakor vse kaže, je to navadni umor popolnoma propalega človeka. Schinas pravi, da je svoj čas prosil kralja za večjo sveto denarja. Kralj je prošnjo odklonil. Vsled tega se je hotel Schimas maščevati in je izvršil svoj napad, ki se mu je žal bog tako hudo posrečil. Sploh pa napravlja Schinas vtis, da je blažen.

Kralj Jurij I. grški je sin danskega kralja Kristijana IX. Rojen je bil 24. decembra 1845 v Kopenhagenu. Za grškega kralja bil je izvoljen 1. 1863. Imel je takoj velike politične notranje boje. Grki so ga vedno kot tujca smatrali in večkrat se je majal njegov prestol. Sele 1. 1811 se mu je posrečilo na podlagi berolinskega kongresa pridobiti velik del Tessalije in del Epira. Hude skrbi je delal kralju otok Kreta, katerega so hoteli Grki na vsak način imeti. Vsled teh strastnih želj je prišlo 1. 1896 do grško-turške vojne, ki pa je bila za Grke jako nesrečna. Grki so bili namreč budo premagani in v denarnem oziru skoraj uničeni. L. 1898 se je poskusilo kralja Jurja umoriti. A takrat je ušel usodi, ki ga je zdaj pokosila. Kralj Jurij bil je oženjen z rusko veliko knezino Olgo.

Žalostna je usoda umorjenega kralja. Dokler je živel, imel je najhujše težave in boje. Zdaj pa, ko je njegova armada po zavzetju Janine dosegla nepričakovane uspehe, ko je njegova država izredno povečana in okreplčana, padel je kot žrtev blazne morilčeve kroglice . . .

V Atenu in Saloniki prihajajo seveda od vseh strani izrazi sožalja. Na izpraznjeni prestol pride zdaj najstarejši sin pokojnika in vrhovni zapovednik grške armade, kralj Konstantin I. Novi kralj bil je l. 1868 rojen.

Pri boleznih z bolečinami, neuralgijah, pri gihtičnih in revmatičnih bolečinah, pri glavo- in zobobolu, bolečinah v ušesih itd. služi, kakor smo se mnogokrat zamogli prepričati, Fellerjev zeliščni esenc-fluid z. zn. „Elsafluid“ izborno, kjer vpliva milo, hladi in odpravi bolečine.

Vsled njegovih oživljajočih lastnosti je tudi neobhodno potreben za negovanje ust in zob, pri slabem duhu iz ust. Istotako daje nenadomestljive službe pri slabosti oči, o čemur piše gospod Hustati Andrej, Kassaujalu z. p. Kassa: „Ne, ni mogoče Vam popisati, kako hvaležen sem Vam zato, da mi je Vaš „Elsafluid“ oči ozdravil. Vsi ljudje, ki so me preje poznali, me

Srbsko-črnogorska zverinstva.

Dunajska „Reichspost“, ki je glede dogodkov tako dobro pončena in o katerih govorji, da ji stoji avstrijski prestolonaslednik, poroča iz zanesljivih virov:

Nad Cetinjem se vidi plama, plula en dvigajo iz nesrečnega mesta Skutari, gorci in Srbi niso mogli trdnjavarnikov, o magati, zato so pričeli streljati na mene, ki je od trdnjave oddaljen; namesto da dolžno civilno prebivalstvo iz mesta streljajo nanj . . . V mestu so tudi kolati drugih držav, katere pa ti divjaki takoj bombardirajo. Poslopje avstro-ugarske konzulata je bilo od več krogel zadeto. nebovpijoče kršenje mednarodnega pravotoljški nadškof v Skutariju, mons. Seregi, zbežal je s tisočim toličanov v cerkev, na katero pa Črnogorci ravno tako streljajo. bombardiranju so Srbi in Črnogorci katoliških nun, ki strehanjcem, ubili in mnogo nutili. Število po nedolžnem usojenih prebivalcev je jake več — V neki vasi blizu Djakove prisčrnogorski vojaki 300 katoličev Albancev, da morajo v srbsko prestopiti. Grozili so jim drugi smrtnji. Katolički duhovnik frančiškan Palič ni hotel svoji veri odpovedati. tega so ga črnogorski vojaki pred očmi oficirjev grozovito pretepli in mu kuto iz raztrgali. Iz nesteth ran krvavečega duha so izročili nekemu Srbu, ki je patrila kakor žival zakljal. (Kaj k temu naši slovenski klerikalni listi, ki so vneto za Srbe potegujejo?). — V bližini Sappa so Srbi in Črnogorci huje grolili nego Turki; vse so oropali. Med K in Tirano so obesili 54 nedosežnih. Nesrečne domačine trpičajo tudi grozovito. Ženskam dajo noge v ogrejih do smrti mučijo. Druge zopet s striki pod pazduhu nad plamečim otem jih prisilijo, da prestopijo iz katolikovske vero. — V kraju Arsti so pred Srbi bolnike in starčke, ki niso mogli 70 letne žene in 2 letne otroke umorijo jonetom. — V pristau St. Giovani Medua se je nahajjal nekaj avgrških trgovinskih parnik, ki so prisili oficirje in moštvo tega parnika, pomagajo pri izkravčevanju vojakov in slik. Našega kapitana in našem možu je so prisili s smrtnimi njami, da jim delajo. Celo prese je.

Albanski korespondenci pa se ponavljajo. Št. Peter Durrizza: Srbski vojaki morijo prisiljene prebivalce albanskih vasi, njih vasi poniščujejo in žigajo. Tako so Srbi požgali vasi Št. Petronija, Atanasija, Gengelen, Cigovarjajo in Fiungi in Cermu. Prebivalce teh vbro prodajajo so poklali. Le nekaj prebivalcev je zamerba plačalne pobegniti. Revčina domačinev Jomilšek. Nekaj kanci.

Vse to dokazuje, da Srbi in v spita, vgorci nimajo več pojma o skem in mednarodnem pravu. Srbija ne obogata Št. Ogrska pa menda še ni suženj, pustite kraljemorilcev in črnogorskih njih bratcestre, da strija mora zdaj nastopiti in sicer tačno. Saj bodo doli na Balkanu izpoznavi, da nežar in

vprašujejo, kako sem si ozdravil svojo zastarelo bolezen oči. In jaz odgovorju, da imam to le Vašemu „Elselu“ duhovnik Zahvalit.

Tudi kdor je populoma zdrav, naj, botever Fellerjev fluid z. zn. „Elsafluid“ v hiši vedno na vse mogoče slučaje pripravljen stane 12 steklenic franko le 5 K in se more, kakor tudi zdravniško priporočene jeve odvajalne „rabarbara-kroglice z. zn. kroglice“, od katerih stane 6 škatljic 4 krone, pri lekarnarju E. V. Feller v Elsalplatz št. 241 (Hrvatsko) naročiti.

Stara resnica

je v izreku: Nesreča pride redkokdaj sama. To pride od tega, ker ljudje vsled prve nesreče tako glavo izgubijo, da napravijo v tej razburjenosti sami nadaljno nesrečo. Zlasti kadar je človek bolan, pride nesreča mnogokrat kot gost. Bolezen stane denar, delo je moteno in domačija trpi. In še posebno vsled bolečin izgine jasno mišljenje tako, da človek niti sam prave poti ne najde, odpraviti bolečine.

Tu je potem dobrski nasvet od strani drugih na mestu in tak dobrski nasvet hočemo našim čitateljem danes dati.

Zadnja

Pola,

drag

- I. Iz noben tako izv. MAC
2. Zahteva kocke.
3. Pazite na zav. varstven

Današnje loge; vsled prisiljene trgovine v slike.

Št. Peter Durrizza: Srbski vojaki morijo prisiljene prebivalce albanskih vasi, njih vasi poniščujo in žigajo. Tako so Srbi požgali vasi Št. Petronija, Atanasija, Gengelen, Cigovarjajo in Fiungi in Cermu. Prebivalce teh vbro prodajajo so poklali. Le nekaj prebivalcev je zamerba plačalne pobegniti. Revčina domačinev Jomilšek. Nekaj kanci.

smo igrača za tiste Srbe, ki so v vsakem oziru od nas odvisni.

Zadnji telegrami.

Pola, 19. marca. Danes je odplula ena eskadra naših vojnih parnikov, obstoječa iz treh velikih mesečin več malih križark ter raznih torpedovk proti Cattaru. Oficielno vjaki se razglaša, da se vršijo le morske vojske. Tovaj.

piso od jih. Lej pa se nič več ne bojim, pa bom Vam vse piso, kaj se bode v našem narodnem Središči godilo. Znote, to Vam je bilo ednok, nej sem šou od Boltovega Joža. Kak dojdem do tistoga prelaza na Grabah, pa čujem, kak nešče trka po okni tam poleg cerke. Lubi Franček te pa srečno. To sem čul, drugo pa ne. Idem bliže, pa vidim, kak so šli ena debela tetica hitro čez Središki trg pa na panhof. Jes sem šou za jimi, čez pol vure pa je že Lukov Matija odišo ž jimi čez tri gore, čez tri dole ... Bog zno, kaj je tetico gnalo v noči z doma, da je rovno polnoči bilo, da sem dojdo do svojega doma. Ve se Vam je tetici krivo vidlo za dobro vino pa — nam Vam povedo zakaj vse, pa so lepo prišli drgoč na Gabre, kaj poštene ludi Šinfajo. Drgoč bom Vam to dale piso, zej nemam časa. Ednok pa Vam dojdem v štacun poleg „picelhandlarije“, — pa Vam dojdo to en gospod, na nosi so meli cvikare, al kak se že tomo veli, pa v drugo suko so bili oblečeni. Aha, sem jih skoro ne pozno, da so vam, — kaj se ne bote čudili — z žepa vzeli jojca, pa so je odali, kaj so si tobok kupili. No sem si mislo, to vam je nekaj. To so gospod sin od učenika izmed dvajsetih srediških narodnih apotolov. To bi rojši, sem si mislo, naši gospodi kupili jemo tobok, kak kaj so tistoga sršena posilili, ke se pameten človek namič ne ogledne na jihove oslarije. To še Vam naj povem, kaj so me gospod Juri oviden tak plusnoli, da sem jih pito, zakaj plantajo. Potli sem zvedjo, kaj jih je eden čuk, malo večki kak vrabel, ki na strehi čivka — potlačo. Tak so kleli, vse čuke, jos pa sem si mislo, kaj je škoda, da sem jos ne čuk, jos bi jih tak potlačo, kaj bi bilo vredno, pa kaj bi šebole plantali. Mislite gospod urednik, kaj se jos bojim naših hauptpurgarov. O kaj še več. Vse jihove modrosti bom vam piso; ne bojim se namič Klemenčičevogata teteca, ki so se ovi den tak čemerili pri Čvenklnovom Androši. Pa vse bom drgoč napiso. Zaj pa vas pozdravim čez hribi in doline in ostarem vaš zvesti Jaka Kajtebriga.

Majberg pri Ptiju. Poroča se nam, da dela neki zverinski človek veliko škodo po vinogradih. Ta sovražna duša reže in uničuje trsje na potih vinogradov in dela posestnikom veliko škodo. Kdor izvē za tega človeka, naj naznani orožnikom; dobi za svoj trud plačilo! Posestniki pa naj pazijo; morebiti dobi roka pravice tega brezvestneža.

Pohorje. (O občinskih volitvah.) Torek dne 11. t. m. smo imeli naše volitve. Čeprav je črna stranka čez vse mere delovala, čeprav je kaplan Baznilk s svojimi pristaši in „Čuki“ deloval z vsemi sredstvi, da bi „Stajercijanci“ na Pohorju zadrgnili — ni pomagalo vse skupaj nič. Sijajno so propadli črnubi, si jajno so zmagali vrliz jedinjeni

„Stajercijanci“ na našem Pohorju. O drobnostih teh volitev še poročamo! Smo prepričani, da se bojo tudi č. gg. kaplani Krajnc, Baznik e tutti quanti o izidu teh volitev iz srca veselili. Živijo!

Od Sv. Jurija ob Ščavnici. Naš kaplan Ratej se v zadnjem „Sl. Gospodarju“ slabo zagovarja; sicer trdi, da se ne zagovarja sam; seveda ne, kér neka druga oseba njegov „original“ prepisje in pošlje v „Sl. Gosp.“ Mi smo pač mislili, da bo g. Ratej tem perutninarjem pri krstu dal vsakemu svoje „ime.“ Z vašim krstom, g. kaplan, niste pogodili, ker mislite na neko ponocno družbo. Dokažite tej ponočni družbi, katero mislite, da ima enak madež, kakor je madež vašega ponočevanja! Naš g. kaplan se le sklicuje na „dobre farane“, da še ima pri njih „ugled“; ni pa še se zagovarjal za to, česar je krv in kar že mi ne samo eno leto opazujemo. Mi govorimo resnico in o vaši osebi nismo jemali tako grdih priimkov, kot vi o nas faranih. Kdo pa je bolj farizejem podoben, mi ki (ako še hočete) povemo Vam več resnice v obraz, ali Vi, ki se kaže postenjaka med „dobrimi farani“? Pa žal, še tudi vaši „dobri“ farani obžalujejo vaše zmote, samo bolj natihem.

Podčetrtek. V našem preje nemškem trgu, obdanem od naprednih kmetovalcev, bil je svoj čas vedno mir in pokoj. Danes so Nemci večidel izginili, naselili so se večinoma tuji Slovenci. Ali vkljub temu ni prišlo med obema narodnostima do preprič. Nakrat se je pojabil v bližnjem Olimju neki učitelj; kaznovan je bil svoj čas zaradi tega, kér je na pokopališču v Vidmu šolsko mladino ob priliku ljubljanskih izgredov l. 1909 proti avstrijskemu vojaštvu hujškal. Ta prvaški učitelj je seveda tudi takoj pri nas skušal uresničiti podružnično Ciril Metodove družbe. Podružnica se je uresničila s pomočjo sosednega učiteljstva in pristopili so ji seveda tudi naši trgovci, katerih zvezda pa je danes sicer tudi že ugasnila. Ob Novemletu pa je tudi ta prvaški učitelj — Arnušek je njegovo ime! — brez sledu izginil. Pravijo, da je imel gotove grde in po postavi kaznjive grehe na vesti, čeprav mu to sodnija ni mogla dokazati. Pred kratkim se je zopet pojabil, ali izginil, je tudi prav hitro. Tiste, ki so ga zaradi njegovega greha naznali, se ni upal tožiti. Zato teče proti njemu disciplinarna preiskava naprej. Vsled tega so pa naši vitezi Ciril-Metodove družbe v globoki žalosti ... Preje se je v zmislu postave gostilniške in pekarijske stavbe z natančno komisijo pregledalo, kar je dotičnika mnogo troškov in sitnosti stalo. Zdaj pa se je tukaj, kjer gotovo ne primanjkuje gostilnen, kar nakratko dovolilo otvoritev gostilne „k teti iz Abbazie“ Jožefa Šafler in obenem neke pekarije. Hiša je za podreti, polna umazanosti in zdravstvenih napak, je brez vodnjaka in v bli-

dragocena navodila

za kupujoče gospodinje

1. Iz nobene druge kocke se ne more pripraviti tako izvrstna in okusna juha kot iz MAGGI-JEVE kocke po 5 vin.

Prepričate se lahko o tem, če pokusite ob enem juhu iz naše in kake tuje kocke.

2. Zahtevajte torej vedno izrecno MAGGI-JEVE kocke.

3. Pazite že pri nakupu, da li ima vsaka kocka na zavitki ime MAGGI in varstveno znamko zvezdo s križcem

Današnja številka „Stajerca“ ima 4 strani in loge; vsled tega obsega skupaj 12 strani in slik.

Dopisi.

se poroči St. Peter na Medvedjem selu. Pri nas v riju Lipnšču je v novem času tudi trgovina. Prosi vasi, da namreč gospod župnik sam. Kmetje se en, Cigovarjajo med seboj, da zna gospod Gomilšek ce teh vbro prodajati. Koliko pa kaj pridobnine (Gomilšek je zamrba) plača? To bi Vas vprašali, gospod acinev Gomilšek. Ne vem, če bodo s tem trgovci okoli dovoljni. Kaj pa St. Peterska trgovca delata? Bi in spita, da pustita kar meni nič tebi nič na oči spita, da pustite ta obrt in se brigate bolj za svoje bratcestre, da ne bodo zahajali blapci k njim v sicer tabo. Saj veste, kaka je bilo takrat, ko sta li, da žeznar in dekla naša lepega hlapčeka Jožeka il svojoaven g. sestrice Mimike. Skrbite, da bo v odgovorju red, otrobe pa naj prodajajo trgovci in mu „Elsa duhovniki!“

Središče. Lubi gospod urednik! Vi mi morti brav, naj bote vervali, če Vam povem, kaj me je tak v hiši, kaj sem Vam tak dugo ne nič piso. To pripravljen je bilo tak, da so naš gospod fejmešter K in se li, kaj bode se tistomu, ki piše v „Stajerco“, riportiranje tistomu presnetomu Jaki zabelaval. Jaz pa lice z zn se bogne strašo, da Vam još ne jem rad skatlje stne župe, te bi se mi morti tak godilo, kak Feller v oj središči gospodi, ki sem Vam že nekak naročiti.

Zum Streit um die Zukunft Albaniens.

Albanija.

Prepir za meje nove države Albanije je zdaj najvažnejši pojav v zunanjih politiki in obenem najnevarnejše vprašanje. Prinašamo zemljevinid, ki kaže dane pokrajinske razmere. Zemljevinid je nemški, ali naši čitatelji se bodojo nanj gotovo razumeli. Črta — — — kaže meje Albanije, kakor jih Avstro-Ogrska zahteva. Po tem načrtu bi spadala v Albanijo jadranska obal s Skutarjem, St. Giovanni di Medua, Durazzom in Valono, nadalje mesta Ipek, Djakova, Dibra, itd. Črta • • • pa kaže mejo Albanije, kakor jo želi Srbija. Po srbski želji bi Albanija skoraj nič ne dobila; odrezali bi ji Skutari in vsa druga važna mesta. Albanci bi morali potemtakem od samega kamena živeti. Tudi grške želje so na zemljevinid označene i. s. s črto □ ○ □ ○ □.

Zahtevajte

povsed

„Stajerca“